

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קדשי קדשים ששחטן בראש המזבח - רבי יוסי אומר: כאילו נשחטו בצפון	[רבי יוסי]											■
מחצי המזבח ולדרום - כדרום, מחצי המזבח ולצפון - כצפון.	רבי יוסי בר' יהודה:											■
אומר היה ר' יוסי: כוליה מזבח בצפון קאי. ומאי כאילו? מהו דתימא: בעינן על ירך וליכא, קמ"ל.	רב אסי א"ר יוחנן:											◇
אלא מעתה, לר' יוסי ברבי יהודה הכי נמי דחציו בצפון וחציו בדרום וכי תימא הכי נמי	רבי זירא לרב אסי:											◇
מודי רבי יוסי בר"י שאם שחטן כנגדן בקרקע - פסולה	והא את הוא דאמרת משמיה דרבי יוחנן:											◇
שניהם מקרא אחד דרשו, (שמות כ) וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמיך:	אמר ליה [רב אסי], הכי קאמר רבי יוחנן:											◇
כולו לעולה וכולו לשלמים	רבי יוסי סבר:											◇
חציו לעולה וחציו לשלמים, דאי ס"ד כולו לעולה כשר, השתא כולו לעולה כשר, כולו לשלמים מיבעיא?	רבי יוסי בר' יהודה סבר:											◇
ואידך?												◇
איצטריך, ס"ד אמינא: עולה הוא דדחיק ליה מקום, אבל שלמים דלא דחיק ליה מקום אימא לא, קמ"ל.	[רבי יוסי]											◇
מודי רבי יוסי ברבי יהודה שאם שחטן כנגדן בקרקע - פסולות.	גופא, אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:											◇
מאי כנגדן בקרקע?	רב אחא מדיפתי לרבינא:											^
אילימא אמה יסוד אמה סובב												◇
האי גופיה מזבח הוא												◇
ועוד, מאי כנגדן בקרקע?												^
וכ"ת, דעביד מחילות בקרקע ושחית בהו												◇
וכי האי גוונא מי הוי מזבח?												◇
(שמות כ) מזבח אדמה תעשה לי - שיהא מחובר באדמה, שלא יבנו לא על גבי מחילות ולא על גבי כיפין	והתניא:											◇
לא צריכא, דבצריה בצורי.												◇
אפשר איתא להא דרבי יוחנן ולא תנינא לה במתני?	רבי זירא:											◇
נפק דק ואשכח	[רבי זירא]											○
ביררו משם עצי תאינה יפים לסדר מערכה שניה של קטרת, כנגד קרן מערבית דרומית משוך מן הקרן כלפי צפון ארבע אמות, באומד חמש סאין גחלים, ובשבת - באומד שמונה סאין גחלים, ששם היו נותנין שני בויכי לבונה של לחם הפנים	דתנן:											◇
ומאי סימנא?												^
רבי יוסי היא												!
זה סימן: כל הניטל בפנים לינתן בחוץ - אינו נותן אלא בסמוך שאין לפנים, וכל הניטל בחוץ לינתן לפנים - אינו ניטל אלא בסמוך שאין לפנים	דתניא: רבי יוסי:											◇
כל הניטל בפנים לינתן בחוץ מאי ניהו?												^
אילימא שירים												!
בהדיא כתיב בהו: (ויקרא ד) אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator																			
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ									
ותו, כל הניטל בחוץ לינתן בפנים מאי ניהו?												⚡	!							נח:	
אילימא גחלים של יום הכיפורים																				⊖	נח:
בהדיא כתיב בהו: (ויקרא טז) ולקח מלא המחתה גחלי אש וגו'																				⊖	נח:
אלא כל הניטל בפנים לינתן בחוץ - שני בזיכי לבונה של לחם הפנים, דגמרי משירים, הניטל בחוץ לינתן בפנים - גחלים דכל יומא ויומא, דגמרון מגחלים של יום הכפורים																				⊖	נח:
ומאי קסבר?																				⚡	נח:
אי קסבר: כוליה מזבח בדרום קאי																				⊖	נח:
עשרים ושבע בעי למית?																				⊖	נח:
ואי נמי קסבר: קדושת היכל ואולם חדא היא																				⊖	נח:
עשרים ותרתין בעי למית?																				⊖	נח:
ואי קסבר: חציו בצפון וחציו בדרום																				⊖	נח:
חד סרי בעי למית?																				⊖	נח:
ואי נמי קסבר: קדושת היכל ואולם חדא היא																				⊖	נח:
שית בעי למית?																				⊖	נח:
כוליה מזבח בצפון קאי, והני ארבע אמות - אמה יסוד ואמה סובב, ואמה מקום קרנות ואמה מקום רגלי הכהנים, דכי מסגו לקמיה טפי תו ליכא פתח.	אלא לאו משום דקסבר: [רבי יוסי]																			⊖	נח:
הא מני? רבי יהודה היא	רב אדא בר אהבה:																			⊖	נח:
מזבח ממוצע ועומד באמצע העזרה, ושלשים ושתים אמות היו לו, עשר אמות כנגד פתחו של היכל ואחת עשרה אמה מיכן ואחת עשרה אמה מיכן, נמצא מזבח מכוון כנגד היכל.	דתניא, רבי יהודה:																			⊖	נח:
סוף סוף לרבי יהודה חד סרי בעי למית, ואי נמי קסבר: קדושת היכל ואולם חדא היא, שית בעי למית?																				⊖	נח:
מי סברת הני ארבע אמות בהדי אמה יסוד ואמה סובב? ארבע אמות בר מאמה יסוד ואמה סובב.																				⊖	נח:
ונוקמה כרבי יוסי ובממוצע																				⊖	נח:
משום דרבי יהודה שמענא ליה ממוצע בהדיא.																				⊖	נח:
הא מני? רבי יוסי הגלילי היא	רב שריא:																			⊖	נח:
מתוך שנאמר: (שמות מו) ונתת את הכיור בין אהל מועד וגו' וכתוב ואת מזבח העולה וגו', מזבח בפתח אהל מועד ולא כיור בפתח אהל מועד, היכן היה נותנו? בין האולם ולמזבח משוך קימעא כלפי הדרום	דתניא: רבי יוסי הגלילי:																			⊖	נח:
מאי קסבר?																				⚡	נט:
אי קסבר: כוליה מזבח בדרום קאי																				⊖	נט:
נוקמיה מכותל היכל ולדרום בין אולם למזבח ואי נמי קסבר: קדושת היכל ואולם חדא היא, נוקמיה מכותל אולם ולדרום כבין אולם למזבח																				⊖	נט:
אי נמי קסבר: חציו בצפון וחציו בדרום																				⊖	נט:
נוקמיה מכותל היכל ולדרום בין אולם ולמזבח ואי נמי קסבר: קדושת האולם והיכל חדא היא, נוקמיה מכותל אולם ולדרום בין אולם ולמזבח																				⊖	נט:
כוליה מזבח בצפון קאי	אלא לאו משום דקסבר: [רבי יוסי הגלילי]																			⊖	נט:
ונוקמיה מכותל היכל ולצפון																				⊖	נט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת של פסקה story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
קסבר קדושת היכל ואולם חדא הוא.		!											נט.		
ונוקמה מכותל אולם ולצפון בבין אולם ולמזבח		?											נט.		
אמר קרא: צפונה, שיהא צפון פנוי מכלים.		!											נט.		
מאן תנא דפליג עליה דר' יוסי הגלילי?			^										נט.		
ר"א בן יעקב היא		!											נט.		
צפונה - שיהא צפון פנוי מכלום ואפילו מן המזבח.	דתניא, ר"א בן יעקב:	!											נט.		
מזבח שנפגם - כל הקדשים שנשחטו שם פסולין, מקרא הוא בידנו ושכחנוהו.	רב:									◆	■	◇	נט.		
מנין למזבח שנפגם שכל הקדשים שנשחטו שם פסולין? שנאמר: (שמות כ) וזבחתי עליו את עולותיך ואת שלמיך, וכי עליו אתה זובח? אלא, כשהוא שלם ולא כשהוא חסר בר' יוסי:	כי סליק רב כהנא, אשכחיה לר"ש ברבי דקאמר משום ר' ישמעאל בר' יוסי:												נט.		
היינו קרא דאישתמיט ליה לרב.	אמר: [רב כהנא]									○			נט.		
אחד זה ואחד זה - פסולין.	רבי יוחנן:									◆	■	◇	נט.		
במאי פליגי?											^		נט.		
בעלי חיים אינן נדחים	רב סבר:									◆	■	!	◇	נט.	
בעלי חיים נידחין.	רבי יוחנן סבר:									◆	■	!	◇	נט.	
כל הקדשים שהיו עד שלא נבנה המזבח, ואח"כ נבנה המזבח - פסולין	מיתיבי:										■	?	◇	נט.	
נבנה, דחויין מעיקרא נינהו											?	?	נט.		
אלא עד שלא נהרס המזבח נהרס											■	?	נט.		
הא איזקון להו											?	?	נט.		
אלא עד שלא נפגם המזבח, ואחר כך נתקן המזבח - פסולין											■	?	◇	נט.	
ולא תרוצי קא מתרצת? אימא: שנשחטו.											!		נט.		
מזבח שנעקר - מקטירין קטרת במקומן	והאמר רב גידל אמר רב:											■	?	◇	נט.
מודה היה ר' יהודה בדמים	כדאמר רבא:											■	!	◇	נט.
הכא נמי מודה רב בדמים.												!	◇	נט.	
מאי ר' יהודה?												^	נט.		
(מלכים א ח) ביום ההוא קידש המלך תוך החצר וגו' כי מזבח הנחושת אשר לפני ה' קטן מהכיל, דברים ככתבן, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											■	!	◇	נט.
והלא כבר נאמר: (מלכים א' ג) אלף עולות יעלה שלמה על המזבח ההוא, ואילו בבית עולמים הוא אומר: (מלכים א ח) ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח לה' בקר עשרים ושנים אלף, וכשאתה מגיע לחשבון עולות ולמנין אמות, זה גדול מזה, אלא מהו קטן מהכיל? כאדם האומר לחבירו פלוני ננס הוא, ופסול לעבודה.	א"ל רבי יוסי:											■	!	◇	נט:
ור' יהודה, שפיר קאמר ר' יוסי												?	נט:		
ר' יהודה לטעמיה, דאמר: מזבח שעשה משה גדול היה												!	◇	נט:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
(שמות כז) חמש אמות אורך וחמש אמות רוחב, דברים ככתבן, דברי ר' יוסי	דתניא: [רבי יוסי]	◆	■	!								נס:
נאמר כאן (שמות כז) רבוע ונאמר להלן (יחזקאל מג) רבוע, מה להלן מאמצעיתו היה מודד, אף כאן מאמצעיתו היה מודד.	רבי יהודה:	◆	■	!								נס:
והתם מנלן?				^								נס:
דכתיב: (יחזקאל מג) והאריאל שתיים עשרה אמה לכל רוח				!								נס:
או אינו אלא י"ב על י"ב?				ז								נס:
כשהוא אומר: אל ארבעת רבעיו, מלמד שמאמצע הוא מודד.				!								נס:
ור' יוסי?				ז								נס:
כי גמר גזירה שוה - בגובהה הוא דגמיר	[רבי יוסי]	!										נס:
(שמות כז) ושלוש אמות קומתו, דברים ככתבן, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	!	■	◆								נס:
נאמר כאן (שמות כז) רבוע ונאמר להלן רבוע, מה להלן גובהו פי שנים כארכו, אף כאן פי שנים כארכו	רבי יוסי:	!	■	◆								נס:
ארך החצר מאה באמה וקומה חמש אמות אפשר, כהן עומד ע"ג המזבח ועבודה בידו וכל העם רואין אותו מבחוץ?	אמר ליה רבי יהודה:	ז	■									נס:
והלא כבר נאמר: (במדבר ד) ואת קלעי החצר ואת מסך שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח, מה משכן י' אמות, אף מזבח י' אמות, ואומר: (שמות לח) קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף, ומה ת"ל (שמות כ"ז) ה' אמות? משפת מזבח ולמעלה, ומה ת"ל (שמות כז) ושלוש אמות קומתו? משפת סובב ולמעלה.	אמר לו רבי יוסי:	!	■									נס:
ור' יהודה?				ז								ס.
כי גמיר גזירה שוה, ברחבה הוא דגמיר.	[רבי יהודה]	!										ס.
ולרבי יהודה הא קא מיתחזי כהן				ז								ס.
נהי דכהן מיתחזי, עבודה דבידו לא מיתחזי.	[רבי יהודה]	!										ס.
בשלמא לרבי יהודה, היינו דכתיב: (מלכים א ח) קידש, אלא לרבי יוסי מאי קידש?				ז								ס.
להעמיד בה מזבח.	[רבי יוסי]	!										ס.
בשלמא לרבי יוסי, היינו דכתיב קטן, אלא לרבי יהודה מאי קטן?				ז								ס.
הכי - קאמר: מזבח אבנים שעשה שלמה תחת מזבח הנחשת קטן הוה.	[רבי יהודה]	!										ס.
במאי פליגי?				^								ס.
דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מפנים	מר סבר: [רבי יהודה]	■	!									ס.
דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מבנין.	ומר סבר: [רבי יוסי]	■	!									ס.
מודה רבי יהודה בדמים	רבא:			■								ס.
כוס אחד היה ממלא מדם התערובות ושופכו על גבי מזבח, שאם ישפך דמו של אדם מזהב נמצא זה מכשיר	דתניא, רבי יהודה:	■	■									ס.
ואי סלקא דעתך סבר רבי יהודה כולה עזרה מיקדשא, הא איתעבידא ליה מצוותיה.				ז								ס.
ודלמא משום דקסבר: שפיכה מכח האדם בעינן				!								ס.
אם כן, נשקליה ונשפיד ליה אדוכתיה.				ז								ס.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **!** תירוץ-answer
■ ראיה-proof

מקרא-key:

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא משום דבעינן מצוה מן המוכרח.												◇
מזבח שנפגם - אין אוכלים בגינו שירי מנחה, שנאמר: (ויקרא ו) ואכלוה מצות אצל המזבח, וכי אצל המזבח אכלוה? אלא, בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא חסר.	רבי אלעזר:											◇
אשכחן שירי מנחה, קדשי קדשים מנלן?												◇
אתיא קדש קדשים.												◇
קדשים קלים מנלן?												◇
אתיא מדרשא דר' יוסי	אביי:											◇
יכול יעלה אדם מעשר שני לירושלים ויאכלנו בזמן הזה? ודין הוא: בכור טעון הבאת מקום ומעשר טעון הבאת מקום, מה בכור אינו אלא בפני הבית, אף מעשר אינו אלא בפני הבית	דתניא: ר' יוסי אומר ג' דברים משום ג' זקנים, וזה אחד מהן, רבי ישמעאל:											◇
מה לבכור שכן טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח												◇
ביכורים יוכיחו												◇
מה לביכורים שכן טעוניה הנחה												◇
ת"ל: (דברים יב) והבאתם שמה עולותיכם וגו', מקיש מעשר לבכור, מה בכור אינו אלא בפני הבית, אף מעשר אינו אלא בפני הבית.												◇
וניהדר דינא וניתי במה הצד												◇
משום דאיכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן שכן יש בהן צד מזבח.												◇
מאי קסבר?												◇
אי קסבר: קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא												◇
אפילו בכור נמי												◇
ואי קסבר: לא קידשה לעתיד לבא												◇
אפילו בכור נמי תיבעי												◇
לעולם קסבר לא קידשה, והכא במאי עסקינן - בבכור שנזרק דמו קודם חורבן הבית, וחרב הבית ועדיין בשרו קיים, ואיתקש בשרו לדמו, מה דמו במזבח אף בשרו במזבח, ואתי מעשר ויליף מבכור.	רבינא:											◇
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?												◇
מעשר דגן חולין הוא.												◇
הניחא למ"ד בתר למד אזלינן, אלא למ"ד בתר מלמד אזלינן, מאי איכא למימר?												◇
דם ובשר חדא מילתא היא.												◇
כי סליק רבין אמרה לשמעטא קמיה דרבי ירמיה	[רבין]											◇
בבלאי טפשי, אמטול דיתבי בארעא חשוכא אמרי שמעתא דמחשכא לא שמיע להו הא דתניא:	אמר: [רבי ירמיה]											◇
בשעת סילוק מסעות - קדשים נפסלין, וחבים ומצורעים משתלחים חוץ למחיצה	[תניא]											◇
בשני מקומות קדשים נאכלים	ותניא אידך:											◇
מאי לאו הא בקדשי קדשים, הא בקדשים קלים.												◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אדי ואידי בקדשים קלים, ולא קשיא: הא רבי ישמעאל, הא רבנן.	רבניא:										!	◊	ס:
ואיבעית אימא: הא והא בקדשי קדשים, ומאי בשני מקומות? קודם שיעמידו לוי' את המשכן, ולאחר שיקרוק הלוי' את המשכן, מהו דתימא איפסיל להו ביוצא, קא משמע לן.											!	◊	סא:
ואימא הכי נמי											?		סא:
אמר קרא: (במדבר ב) ונסע אהל מועד, אף על פי שנסע אהל מועד הוא.											!	◊	סא:
מזבח של שילה של אבנים היה	רב הונא אמר רב:											■	סא:
מה תלמוד לומר: (שמות כ) אבנים (דברים כז) אבנים (דברים כז) אבנים שלש פעמים? אחד של שילה, ואחד של גב ועבון, ובית עולמים.	דתניא: ר"א בן יעקב:											■	סא:
אש שירדה מן השמים בימי משה - לא נסתלקה מעל מזבח הנחושת אלא בימי שלמה, ואש שירדה בימי שלמה - לא נסתלקה עד שבא מנשה וסילקה	מתיב רב אחא בר אמי:											■	סא:
ואם איתא, מעיקרא הוא דאיסתלק ליה												?	סא:
הוא דאמר כרבי נתן												!	סא:
מזבח של שילה של נחושת היה חלול ומלא אבנים.	דתניא, רבי נתן:											!	סא:
מאי לא נסתלקה? לא נסתלקה לבטלה.	ר"נ בר יצחק:											!	סא:
מאי היא?												^	סא:
שביבא הוה משדרא.	רבנן:											!	סא:
אושפיזא הוה נקט וזימנין הכא וזימנין הכא.	רב פפא:											!	סא:
וכשעלו בני הגולה, הוסיפו עליו ד' אמות מן הדרום וד' אמות מן המערב כמין גמא.	תנן התם:											■	סא:
מאי טעמא?												^	סא:
משום דלא ספיק.	רב יוסף:											!	סא:
השתא מקדש ראשון דכתיב ביה: (מלכים א ד) יהודה וישראל רבים כחול אשר על (שפת) הים ספיק, מקדש שני דכתיב ביה: (עזרא ב) כל הקהל כאחד ארבע רבוא לא ספיק?	אמר ליה אביי											?	סא:
התם אש של שמים מסייעתן, הכא אין אש של שמים מסייעתן.	א"ל: [רב יוסף]											!	סא:
שיתין הוסיפו. מעיקרא סבור: מזבח אדמה - שהוא אטום באדמה ולבסוף סבור: שתיה כאכילה, ומאי מזבח אדמה? שהוא מחובר באדמה, שלא יבנו לא ע"ג כיפיים ולא על גבי מחילות.	כי אתא רבין אמר ר"ש בן פזי משום בר קפרא:											■	סא:
(עזרא ג) ויכינו המזבח על מכונותיו - שהגיעו לסוף מדותיו?	רב יוסף, לאו היינו דתניא:											■	סב:
והכתיב: (דברי הימים א' כח) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל												?	סב:
קרא אשכח ודרש: (דברי הימים א' כב) ויאמר דוד זה הוא בית ה' האלהים וזה מזבח לעולה לישראל, כי בית, מה בית ששים אמה, אף מזבח ששים אמה.	אלא אמר רב יוסף:											■	סב:
בשלמא בית מינכרא צורתו, אלא מזבח מנא ידעי?												?	סב:
ראו מזבח בנוי ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו.	רבי אלעזר:											!	סב:
אפרו של יצחק ראו שמונח באותו מקום.	רבי יצחק נפחא:											!	סב:
מכל הבית כולו הריחו ריח קטרת, משם הריחו ריח אברים.	רבי שמואל בר נחמני:											!	סב:
שלשה נביאים עלו עמהם מן הגולה, אחד שהעיד להם על המזבח, ואחד שהעיד להם על מקום המזבח, ואחד שהעיד להם שמקריבין אף על פי שאין בית.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											!	סב:
שלשה נביאים עלו עמהם מן הגולה, אחד שהעיד להם על המזבח ועל מקום המזבח, ואחד שהעיד להם שמקריבין אף על פי שאין בית, ואחד שהעיד להם על התורה שתכתב אשורית.	במתניתא תנא, ר"א בן יעקב:											■	סב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
קרבן וכבש ויסוד וריבוע מעכבין, מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין.	ת"ר:											■	◇	
מנה"מ?												^		
אמר קרא: (שמות כז) המזבח, כל מקום שנאמר המזבח - לעכב.	רב הונא											!	◇	
אלא מעתה, כיור לרבי, וסובב לרבי יוסי ברבי יהודה, הכי נמי דמעכב דכתיב: (שמות כז) ונתתה אותה תחת כרכוב המזבח מלמטה												?	◇	
איזהו כרכוב? רבי אומר: זה כיור	ותניא: [רבי]											■	◇	
זה הסובב	רבי יוסי ברבי יהודה:											■	◇	
אין												!	◇	
אותו היום נפגמה קרן מזבח, והביאו בול של מלח וסתמוהו, ולא מפני שכשר לעבודה, אלא שלא יראה מזבח פגום, שכל מזבח שאין לו קרן וכבש ויסוד וריבוע - פסול	דתניא: [ת"ק]											■	!	
אף הסובב.	רבי יוסי ברבי יהודה:											■	!	
איזהו כרכוב? בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי הכהנים אמה.	ת"ר:											■	◇	
אטו הכהנים בין קרן לקרן הווי אזלי?												?		
אלא אימא: ומקום הילוך רגלי הכהנים אמה.												■	◇	
והכתיב: (שמות לח) תחת כרכובו מלמטה עד חצין												■	?	
תרי הוי, חד לנוי וחד לכהנים, דלא נשתרקו.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	
מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין.													■	◇
ובלבד שלא יפחתנו ממזבח שעשה משה.	רבי מני:												■	◇
וכמה?													^	
אמה.	רב יוסף:												!	◇
מחכו עליה, (שמות כז) חמש אמות ארך וחמש אמות רוחב רבוע יהיה המזבח												○	?	◇
דלמא מקום מערכה קאמר מך	אמר ליה אביי:											○	■	◇
מר דגברא רבה הוא, ידע מאי קאמינא.	א"ל: [רב יוסף]											○		
קרי עליהו: (בראשית כה) בני קטורה.	[רב יוסף]											○		◇
בני אחתיה דרבי טרפון הווי יתבי קמיה דרבי טרפון ולא אמרי מדי												○		◇
פתח ואמר: (בראשית כה) ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה יוחני	[רבי טרפון]											○		◇
אמרי ליה: קטורה כתיב												○		◇
קרי עליהם: בני קטורה.	[רבי טרפון]											○		◇
גזירין שעשה משה, אורכן אמה ורוחבן אמה ועוביין כמחק גודש סאה.	אביי בר הונא אמר רב חמא בר גוריא:												■	◇
באמה גדומה.	רבי ירמיה:												■	◇
ולאו היינו דתניא:	רב יוסף:												○	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-קדשי קדשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
(ויקרא א) על העצים אשר על האש אשר על המזבח, שלא יהו עצים יוצאין מן המזבח כלום?	[תניא]											○	◇		
כבש היה לדרומה של מזבח, אורך שלשים ושתים על רוחב שש עשרה.	תנן התם:												■	◇	
מנא ה"מ?													^	◇	
אמר קרא: (ויקרא א) ושחט אותו על ירך המזבח צפונה, שיהא ירך בצפון ופניו בדרום.	רב הונא:												!	◇	
אימא: ירך בצפון ופניו בצפון													⚡	◇	
רמי גברא אפיה.	רבא:												!	◇	
אדרבה, תריץ ואותיב גברא	א"ל אביי:												⚡	◇	
(שמות כז) רבוע כתיב.	א"ל: [רבא]												!	◇	
והא מיבעי ליה דמרבע רבוע?	[אביי]												⚡	◇	
מי כתיב מרובע?	[רבא]												!	◇	
וליתעמיך, מי כתיב רבוע?	[אביי]												⚡	◇	
רבוע כתיב, דמשמע הכי ומשמע הכי.	א"ל: [רבא]												!	◇	
(יחזקאל מג) ומעלתהו פנות קדים - כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרח.	ותנא מיימי לה מהכא, דתניא, רבי יהודה:												!	◇	
ואימא: שמאל למזרח													⚡	◇	
לא ס"ד													!	◇	
ים שעשה שלמה, עומד על שנים עשר בקר שלשה פונים צפונה ושלשה פונים ימה ושלשה פונים נגבה ושלשה פונים מזרחה, כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרח.	דתני רמי בר יחזקאל:												■	!	◇
ההוא מיבעי ליה לגופיה													⚡	◇	
א"כ, פונים פונים למה לי.													!	◇	
אומר היה ר"ש בן יוחי: אויר יש בין כבש למזבח?	שאל רבי שמעון בן יוסי בן לקוניא את ר' יוסי:												^	◇	
ואתה אי אתה אומר כן? והלא כבר נאמר: (דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם, מה דם בזריקה, אף בשר בזריקה	אמר לו: [רבי יוסי]												!	◇	
שאני אומר: עומד בצד מערכה וזורק.	אמר לו: [רבי יוסי בן לקוניא]												⚡	◇	
כשהוא זורק, למערכה דלוקה הוא זורק או למערכה שאינה דלוקה הוא זורק? הוי אומר: למערכה דלוקה הוא זורק התם משום דלא אפשר.	אמר לו: [רבי יוסי]												!	◇	
כי דם, מה דם - אויר קרקע מפסיקו, אף בשר - אויר קרקע מפסיקו.	רב פפא:												!	◇	
שני כבשים קטנים יוצאין מן הכבש, שבהן פונים ליסוד ולסובב, ומובדלין מן המזבח מלא נימא, משום שנאמר: סביב.	רב יהודה:												■	◇	
רבוע.	רבי אבהו:												■	◇	
ואיצטריך למכתב סביב ואיצטריך למכתב רבוע, דאי כתב רחמנא סביב, הוה אמינא דעגיל מעגל, כתב רחמנא רבוע ואי כתב רחמנא רבוע, הוה אמינא דאריך וקטין, כתב רחמנא סביב.													■	◇	
הכבש והמזבח - ששים ושתים.	תנן התם:												■	◇	
הני שיתין וארבעה הון													⚡	◇	
נמצא פורח אמה על יסוד ואמה על סובב.													!	◇	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
כל כבשי כבשים שלש אמות לאמה, חוץ מכבשו של מזבח, שהיה שלש אמות ומחצה ואצבע ושליש אצבע בזכרותא.	רמי בר חמא:											■	◇
מנחות היו נקמצות בכל מקום בעזרה, ונאכלות לפני מן הקלעים, לזכר כהונה, בכל מאכל, ליום ולילה עד הצות.												■	◇
מנחה שנקמצה בהיכל - כשירה, שכן מצינו בסילוק בזיכין.	רבי אלעזר:											■	◇
(ויקרא ב) וקמץ משם - ממקום שרגלי הזר עומדות	מתיב רבי ירמיה: [ת"ק]											■	◇
מנין שאם קמץ בשמאל שיחזיר ויקמוץ בימין? ת"ל: משם, ממקום שקמץ כבר	בן בתירא:											■	◇
לא נצרכא, אלא להכשיר כל העזרה כולה, סלקא דעתך אמינא: הואיל ועולה קדשי קדשים ומנחה קדשי קדשים, מה עולה טעונה צפון, אף מנחה טעונה צפון.	איכא דאמרי: הוא מותיב לה והוא מפרק לה איכא דאמרי: א"ל ר' יעקב לר' ירמיה בר תחליפא, אסברא לך:											!	◇
מה לעולה שכן כלי												!	◇
מחטאת.												!	◇
מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות												!	◇
מאשם.												!	◇
מה לאשם שכן מיני דמים												!	◇
מכולהו.												!	◇
מה לכולהו שכן מיני דמים												!	◇
אלא איצטריך, סד"א: הואיל וכתוב (ויקרא ב) והגישו אל המזבח, (ויקרא ו) והרים ממנו בקומצו, מה הגשה בקרן מערבית דרומית, אף קמיצה בקרן מערבית דרומית, קא משמע לך.												!	◇
שלמים ששחטן בהיכל - כשרים, שנאמר: (ויקרא ג) ושחטו אהל מועד, ולא יהא טפל חמור מן העיקר.	רבי יוחנן:											■	◇
מנין שאם הקיפו עובדי כוכבים את כל העזרה, שהכהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים? ת"ל: (במדבר יח) בקדש הקדשים תאכלנו	מיתבי, רבי יוחנן בן בתירא:											■	◇
ואמאי? נימא: בחצר אהל מועד יאכלוה, ולא יהא טפל חמור מן העיקר												■	◇
הכי השתא, התם עבודה, דאדם עובד במקום רבו, אמרינן לא יהא טפל חמור מן העיקר - אכילה, דאין אדם אוכל במקום רבו, לא יהא טפל חמור מן העיקר לא אמרינן.												!	◇
חטאת העוף היתה נעשית על קרן דרומית מערבית, ובכל מקום היתה כשירה, אלא זה היתה מקומה.												■	◇
ושלשה דברים היתה אותה קרן משמשת מלמטה ושלשה מלמעלה												■	◇
מלמטה: חטאת העוף, והגשות, ושירי הדם												■	◇
ומלמעלה: ניסוך היין והמים, ועולת העוף כשהיא רבה במזרח.												■	◇
כל העולין למזבח - עולין דרך ימין ומקיפין ויורדין דרך שמאל, חוץ מן העולה לג' אלו, שהיו עולין ויורדין על העקב.												■	◇
מנא ה"מ?												^	◇
אמר קרא: (ויקרא ה) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת היא, חטאת קרויה מנחה ומנחה קרויה חטאת, מה חטאת טעונה צפון, אף מנחה טעונה צפון, ומה מנחה בקרן מערבית דרומית, אף חטאת בקרן מערבית דרומית.	רבי יהושע:											!	◇
ומנחה גופה מנלן?												!	◇
(ויקרא ו) לפני ה' - יכול במערב? ת"ל: (ויקרא ה) אל פני המזבח אי אל פני המזבח, יכול בדרום? ת"ל: לפני ה', הא כיצד? מגישה בקרן מערבית דרומית כנגד חודה - של קרן ודיו	דתניא: [ת"ק]											!	◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

; **קושיא-challenge** ■
 ^ **שאלה-question** ^
 ! **תירוץ-answer** !
 ■ **ראיה-proof** ■

מקרא-key:

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
יכול יגישה למערכה של קרן או לדרומה של קרן? אמרת: כל מקום שאתה מוצא שני מקראות, אחד מקיים עצמו ומקיים חבירו, ואחד מקיים עצמו ומבטל חבירו - מניחין זה שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופשין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו, כשאתה אומר לפני ה' במערב, בטלת אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום, לפני ה' במערב היכן קיימת?	רבי אלעזר:									!	◇	30
קסבר האי תנא: כוליה מזבח בצפון קאי.	רב אשי:									■	◇	30
בכל מקום היתה כשירה וכו'.											■	30 <
מאי קאמר?											^	30
ה"ק: בכל מקום היתה כשירה למליקתה, אלא זה היה מקומה להזאתה.	רב אשי:									!	◇	30
מליקה בכל מקום במזבח - כשירה, היזה דמה בכל מקום - כשירה, היזה ולא מיצה - כשירה, ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש.	תנינא להא דת"ר:									■	◇	30
מאי קאמר?										^	◇	30
ה"ק: מליקה בכל מקום במזבח - כשירה, מיצה דמה בכ"מ במזבח - כשירה, שאם היזה ולא מיצה - כשירה, ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש.										!	◇	30
שלשה דברים כו'.											■	30 <
חטאת העוף, הא דאמרן.											■	30
הגשות, דכתיב: (ויקרא ב) והגישה אל המזבח כדאמרן.											■	30
שירי הדם, דכתיב: (ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד המזבח.											■	30
מלמעלה: ניסוך המים והיין, ועולת העוף כשהיא רבה במזרח.											■	30 <
מ"ט?											^	30
מפני שקרובה מבית הדשן.	רבי יוחנן:									!	◇	30
בא וראה כמה גדול כחן של כהנים, שאין לך קל בעופות יותר ממזבח ונוצה, פעמים שהכהן זורק יותר מבשלשים אמה	אמר רבי יוחנן:									■	◇	30
נטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח, ופינה את הגחלים אילך ואילך וחתה מן המאוכלות הפנימיות ויורד, הגיע לרצפה מחזיר פניו כלפי צפון והולך למזרחו של כבש כעשר אמות, צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנין מוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי והמנורה.	דתנן:									■	◇	30
הני טפי מתלתין וחד היינן										?	◇	30
מקום גברי לא חשיב.										!	◇	30
כל העולים למזבח.											■	30 <
מ"ט?											^	30
נסכים שמא יתעשנו, ועולת העוף שמא תמות בעשן.	רבי יוחנן:									!	◇	30
בא לו להקיא את המזבח, מאין הוא מתחיל? מקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית, ונותנין לו יין לנסך	ורמינהו:									?	◇	30
הקפה ברגל.	רבי יוחנן:									!	◇	30
דיקא נמי, דקתני: נותנין לו יין לנסך, ולא קתני: אומר לו נסך, ש"מ.	רבא:									■	◇	30
כל העולין למזבח - עולין דרך ימין ויורדין דרך שמאל, עולין דרך מזרח ויורדין דרך מערב, חוץ מן העולה לשלשה דברים הללו, שעולים דרך מערב ויורדין דרך מערב, עולין דרך ימין ויורדין דרך ימין	ת"ר:									■	◇	30

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא- key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	סד
דרך ימין דרך שמאל הוא													סד:
תני: שמאל.	רבינא:												סד:
מאי ימין? ימין דמזבח, ומאי שמאל? שמאל דגברא.	רבא:												סד:
וניתני או אידי ואידי דמזבח, או אידי ואידי דגברא													סד:
קשיא.													סד:
חטאת העוף כיצד היה נעשית? היה מולק את ראשה ממול ערפה ואינו מבדיל, ומה מדמה על קיר המזבח שיירי הדם היה מתמצה על היסוד, ואין למזבח אלא דמה, וכולה לכהנים.													סד:
(ויקרא ה) והזה מדם החטאת - מגוף החטאת, הא כיצד? אחוז בראש ובגוף ומה על קיר המזבח, ולא על קיר הכבש ולא על קיר היכל ולא על קיר אולם - ואיזה, זה קיר התחתון או אינו אלא קיר העליון, ודין הוא: ומה בהמה שעולתה למטה - חטאתה למעלה, עוף שעולתו למעלה - אינו דין שחטאתו למעלה? ת"ל: (ויקרא ה) והגשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח, קיר שהשירין שלו מתמצים ליסוד, ואיזה? זה קיר התחתון.	ת"ר:												סד:
ונעביד מעילאי והדר נעביד מתתאי?													סד:
מי כתיב ימצה? ימצה כתיב, דממילא משמע.	רבא:												סד:
כיצד מולקין חטאת העוף? אחוז גפיו בשתי אצבעות ושתי רגליו בשתי אצבעות, ומותח צוארה על רוחב גדולו ומולקה.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:												סד:
ציפרא מלבר, אחוז גפיו בשתי אצבעות ושני רגליו בשתי אצבעות, ומותח צוארו על רוחב שתי אצבעותיו ומולק, וזו עבודה קשה שבמקדש.	במתניתא תנא:												סד:
זו היא ותו לא? והאיכא: קמיצה וחפינה													סד:
אלא אימא: זו עבודה קשה מעבודות קשות שבמקדש.													סד:
עולת העוף כיצד נעשית? עלה לכבש ופנה לסוכב, בא לו לקרן דרומית מזרחית, היה מולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל, ומיצה את דמה על קיר המזבח													סד:
נטל את הראש והקיף בית מליקתו למזבח, וספגו במלח וזרקו על גבי האשים													סד:
בא לו לגוף, והסיר את המוראה ואת הנוצה ואת בני המעיים היוצאין עמם והשליכן לבית הדשן שיסע ולא הבדיל, ואם הבדיל - כשר, ספגו במלח וזרקו על גבי האשים.													סד:
לא הסיר המוראה ולא הנוצה ואת בני מעיים היוצאין עמם, ולא ספגו במלח, כל ששינה בה מאחר שמיצה את דמה - כשירה.													סד:
הבדיל בחטאת ולא הבדיל בעולה - פסול.													סד:
מיצה את דם הראש ולא מיצה דם הגוף - פסולה, דם הגוף ולא מיצה דם הראש - כשירה.													סד:
חטאת העוף שמלקה שלא לשמה, מיצה דמה שלא לשמה, לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה - פסול. עולת העוף - כשירה, ובלבד שלא עלתה לבעלים לשם חובה.													סד:
אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף, שמלקן ושמיצה את דמן לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.													סד:
כיצד קרב המתיר כמצותו? מלק בשתיקה ומיצה דם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה דם בשתיקה, או שמלק ומיצה דם חוץ לזמנו - זהו שקרב המתיר כמצותו.													סד:
כיצד לא קרב המתיר כמצותו? מלק חוץ למקומו מיצה דם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה דם חוץ למקומו, או שמלק ומיצה דם חוץ למקומו, חטאת העוף שמלקה שלא לשמה ומיצה דם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה דמו שלא לשמה, או שמלק ומיצה דם חוץ לזמנו - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.													סד:
לאכול כוית בחוץ כוית למחר, כוית למחר כוית בחוץ, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת.													סד:
זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת, ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן - פסול ואין בו כרת	רבי יהודה:												סד:
זה וזה פסול ואין בו כרת	הכמים:												סד:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

זבחים-קדשי קדשים		
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.		סה.